

(המשך מעמוד 21)

היה מבושה. כלומר: יבוסל ההסדר הכולל שהושג לפי דברי דינשטיין, ושחל על כל נהג, ובמקומו יהיו מבוטחים רק אלה שקיב לו את הכשר הוועד של זאב, וכך, במקום לעודד נהגים רבים ככל האפשר לאסוף טרמפיסטים, בא "התיאום" כדי להפחיתם. להתערבותו של זאב היתה השפעה של־ לית אחרת: מיבצע הטרמפים החל באחירה ציבורית יפה, בהתנדבות כללית ללא חש־ בונות מפלגתיים. והנה בא העסקן המפא"יי והכניס את הנושא ההתנדבותי לקלחת מכוערת. הצהיר אבנרי: "אילו נכנס הוועד למען החייל לפעולה לפני שנה, או חצי שנה, היינו מברכים אותו ללא סייג. אבל עכשיו נראית התערבותו הפאומית חשודה מאוד. אנו חוששים, שמטרתו אינה הסעת חיילים — כי אם הרגת היוזמה הפרטית שלנו. לא נחל את המיבצע שלנו. נחכה קודם לראות את תוצאות המיבצע של הוועד למען החייל. אם נשתכנע שהוא כן יועיל, ולא ישבוק חיים ברגע שאנחנו נפסיק את פעו־ לתנו — נשקול את עמדתנו מחדש. איננו מתפשים כבוד, ולא רוח מפלגתי. אנחנו רוצים רק לפתור את בעיית הטרמפיסטים. כל מי שיעזר בכך — תבוא עליו הברכה". דבר אחד הוכח: גם יוזמה אישית צנועה, שמאחוריה עומד רק כוח קטן, יכולה להביא לתוצאות גדולות, כשהיא מעוררת את קינ־ אתם וחוש־הבושה של גופים גדולים.

★ ★ ★

הצעה לוועד

מגידוידעת שפורסם עליי העולם הזה — כוח חדש נאמר, בין השאר: שמחנו לשמוע, כי הוועד הארצי למען החייל, שבמשך 19 שנות קיום צה"ל לא עשה דבר למען הסעת המאורגנת של חיילים, החליט ליוום מיבצע של טרמפים לחייל. על הכונה אנו יכולים רק לברך. אנו מודיעים כי נראה את תפקידנו בשטח זה כגמור, אם יתמלאו שני התנאים: שהוועד למען החייל לא יעשה שום צעד אשר יגביל את הביטוח אך ורק לי מכוניות המשתתפות רישית במיבצע, ויש נושאות את תויותיו. אלא שהביטוח יישאר כפי שנמסר מפי סגן שר הביטחון: כולל ומקיף כל חייל, בכל מכונית. רק בצורה זו יובטח עידוד לבצעי רכב לאסוף ללא חשש חיילים. כל הגבלה, או כל זיקה לתווית כלשהי, תשיג את ההיפך, ותפחית נהגים פרטיים, בלתי־מאורגנים" מלאסוף חיילים בטרמפ. על גודתו זו חייב הוועד למען החייל להשיב ברורות.

שהוועד למען החייל יבצע הלכה לי מעשה את מיבצע הטרמפים שלו, וכי מה בצע זה ייכנס לתנופה של ממש, שיהיה כה ערובה לכך, כי אמנם ימשך גם אחרי שי המיבצע שהוחל בו ביוזמתנו — ייפסק מרצונו החופשי.

יורשה לנו להביע מישאלה: אחרי שי הוועד למען החייל אימץ לעצמו את יוזמתנו בשטח הטרמפים, יואל נא לפעול גם בשטח נוסף, ולאמץ לעצמו את דרישתנו היסודית, כפי שהועלתה בפי ח"כ אורי אבנרי בי כנסת: הבטחת הסעת חיילים במידים בי החבורה הציבורית, תמורת תשלום גלובאלי מקופת המדינה.

זהו תפקיד היאה לגוף הדואג לחייל, ו־ אין ספק כי לחברי הוועד למען החייל נכס פיק קשרים בממשלה כדי להשפיע עליה בי כיוון מכוון זה.

אנשים

עם דגלים ופרחים

"לא קורצתי השומר של קמצא ובר קמ־ צא" הודה השבוע ראש־הממשלה לזוי אשכול, בדברו על יריבו הוקן מרפ"י. "חינכתי את הנוער ואת היהודים להערכה ולכבוד לבן־גוריון, ומשום כך אין לי חשק ואין לי עניין לפעול למחיקת התואר והדמות, שגם אני בחלקי עזרתי להקים". בדברו על משבר האימון השורר במדינה, הביע אשכול את מלוא האופטימיות שלו, שמשבר כזה יכול לחלוף בבת־אחת, אם תפגין לפתע הממשלה הישגים מיוחדים. "ברגע זה", אמר, "יש לי, למשל, משהו, אבל אני לא אגיד את זה". הגיד על כך אחד מיועציו: "אם אתה לא תגיד את זה, בחדאי בימוקי יגיד את זה". הכוונה: אריה צימזוק, כתב ידיעות אחרונות. הידוע זה מכבר כמי שבא וניכנס לביתו ולמשרדו של אשכול מתי שמתחשק לו. אתר־כך הוא מפרסם את כתבותיו, והן נחשבות בעיני עיתונאים אח־ רים כדברים הבאים ישר מפיו של אשכול.

למרות הכל חזר השבוע שוב ח"כ רפ"י משה דיין על תקותו הכמוסה, בדבר איחוד מחדש בין מפא"י לבין רפ"י. כשנש־ אל אך הוא רואה את הדבר, השיב: "כמיטב המסורת — עם דגלים ופרחים!" דעתו של דיין על רפ"י: "מפלגה לא רעה". על אבא חושי: "אני מחשיב אותו מאד". על יגאל ידין: "אני מעריך אותו מאד". על ראש־הממשלה: "אשכול לא היה אף פעם אביר חלומתי, וגם עכשיו איננו חדל אישים בעיניו". העיתונאי שבתאי טבת הקדיש לאחרונה זמן רב למחקר על בעי־ יות ההדרים של מדינת ישראל, ותוך כדי כך לא בו לקטנות. הוא פרסם, למשל, פרטים ביוגרפיים על חברי המועצה לשיווק הדרים, על מצבם הגופני ועל גילם האמיתי. דוגמה: הוקן שכתובה הוא צבי איזק סוף, בן 83 לדברי חבריו, בן 86 לדברי אחד מחברי הוועדה המרכזת הנוסע עימו במשלחת זה עשרים שנה, ורק בן 77 ל־ דרינו". ח"כ המרכז החופשי, אליעזר שיוסטק, מרגיש את עצמו לאחרונה חופשי יותר. לכן הוא מגלה כמה סודות מהדריה הפנימיים של מפלגתו־לשעה — תנועת ה־ חרות, הנה, למשל, שיטוט מפיו של יריבו, ח"כ חרות יוחנן באדר: "לא כל סיעה בעלת חברים רבים היא גדולה באמת — ולא כל סיעה קטנה היא קטנה באמת". והמבין יבין. באותה הזדמנות סיפר שוסטק, כיצד הציעה פעם מפא"י לו ולבאדר הצעה להקים ממשלה בשיתופה של תנועת החרות, וכיצד דחה מנהיגם, ח"כ מנחם בגין, את ההצעה. נזכר הח"כ החופשי: "בצאתנו מבני־ תו של בגין, נטל באדר את ידי ואמר לי במרירות: שוסטקא, עם בגין לא נגיע לשום דבר". בפגישה שהתקיימה לפני שבועיים בין חתן הנובל ש"י עגנון לבין האורח הגרמני גינתר גראס, אמר המארח: "אני כותב את אשר אלהים אומר לי". הקשיב גראס, הרהר כמה שניות והשיב: "ואני מסכן, צריך להתאמץ".

★ ★ ★

בגינה ובמטבח

וזכרים איך לפני שבועיים חזר מנהיג רפ"י, דויד בן־גוריון, מסיבוב בארצות־ הברית, ואיך גרם הרבר עצמת־נפש לחבריו,

קיפנים וקיפנים מאת קיפנים
הצלחה כפולה

כי אף נציג הממשלה, או הסוכנות, או המגבית היהודית המאוחדת, לא בא לקבל את פניו? ובכן, דבר עצוב זה הוקא שימת, בעקיפין, את דוברת הפעיל של רפ"י, פני חם (פיניחה) לירמון. שכן הוא התערב עוד לפני שלושה שבועות עם אחד מעסקיו הבכירים של המערך, וחזה מראש כי כך בדיוק יקרה. השבוע קיבל את ערך ההתערב בות: בקבוק קוניאק בגלל שלא בא שום נציג של הממשלה; בקבוק כניל בגלל ה־ סוכנות, ובקבוק שלישי בגלל המגבית.

ישעיהו (שישי) קודר, שניסה בכל כוחותיו לקיים את מועדון הסרט הטוב שלו, ושהשקיע בו הרבה סרטים בעלי ערך היסטורי, והרבה מרץ וכסף, נאלץ לסגור אותו. חוסר ההתעניינות של הקהל הישראלי בסרטים טובים שבר אותו, עתה החליט לנצל את המועדון התל־אביבי הנאה שלו לערבי ביזור פופולאריים יותר, והשבוע, למשל, יארח את העיתונאי אריה אבנרי, שחיבר לא מכבר ספר סאטירות בשם מתחת לחגורה. המחבר יראיין בערב הנ"ל כמה מגיבורי ספרו, ביניהם את יהודה הרצל, בן דודו הרבועי של חווה המדינה, את ישראל דנון, שומר הדיסקוסקים הידוע, ואת יונה (יב"ח) בן־יהודה, המשורר שהספיק שבוע שעבר לתת את ספרו ה־ אחרון, שבו הקדשה אישית ולבבית, ל"א"ר פול סארטר. אריה אבנרי הזמין לאותו ערב גם את רעיית ראש־הממשלה, מרים אשכול, שגם לה הוקדש מקום בספרו, אולם היא לא נעתרה להזמנה. אף שהמסורת צועדת עם הזמן, יעיד הסיפור הבא: גם את התנדבות מאירגון עולות יוון עורכות מדי שנה בשנה, בערב פסח, מיבצע מיוחד להתרמה למען עניים. השבוע ערכו הנשים האלה מסיבה כפפה רוול השמואר דוקא, בהשתתפות המנחה מיכל היפשא מן ושלשיית הסוכריות המופלפלות, ואספו כסף למען משפחות מעוטות יכולת בדרום תל־אביב. לשנה הבאה מתכננות הנשים המתנדבות מיבצע מיוחד ומורני עוד יותר — בדיסקוסט פפואר. העיקר לעשות מצוות.

השחקנית רחל רובסון, המופיעה בי־ הגנה פנדו ולזי של תיאטרון הפרסה, כה מזדה עם התפקיד של לזי המשותקת, עד כדי כך שהשבוע, לאחר ההצגה, שוחקה קומצה ברגליה. חששות חבריה לתיאטרון חלפו חיש מהר, כשהתברר להם שזו בסך הכל התחצות קלה בשרירי הרגל. הצלחה כפולה נפלה בחלקה של צעירה תל־אביבית בשם מרים קיפנים. ההצגה לה השניה התבטאה השבוע בתערובת ה־ ציורים הראשונה שלה, בגלריה קזה פפה בתל־אביב. המבקרים אמרו מילים טובות והקונים רכשו תמונות. אבל ההצלחה הרא־ שונה שלה היא יותר יסודית: היא הצליחה להפוך פלייבוי בעל ותק בשם יוסי קיפ־ נים, שהוא גם שחקן תיאטרון, לאדם מיושב, המספח את הגינה שליד ביתו ו־ תעורר להדיח את הכלים במטבח. איך עשתה את זה? פשוט: היא נישאה לו.

★ ★ ★

ארוחה בלי סיגריות

אף אחד כמעט לא הרגיש בראשון לאפריל — היום שבו מותר לשקר — מלבד אולי בעלי הדיסקוסטק אירופו. הם החליטו לערוך בחירה של אלוף השקרנים לשנת 1967. לבסוף נבחר מסגר בשם אריה רבין, שאינו קרוב של רמטכ"ל בשם זה, שזכה במכונית מירוח ננסית. בעלי הדיסקוסטק כה התלהבו מעצמם, עד שהחליטו לערוך עוד תחרות, על תואר הרוחצת הנוצות ביותר של השנה. תוכה בו הישראלית הראשונה שתעז לטכול בים כשהיא לובשת את הבגדי־ ים הנועז החדש (ראה תמונה). החושף את מלוא הגב. כמשפט גשר זאמביה, בבית־ המשפט המחוזי בתל־אביב, הוצג דגם קטן של הגשר המקורי. אולם למגינת־ליבם של הצדדים נחבל קצת ונשבר. הציע השופט המחוזי בנימין בהן: "אולי נקרא לי־ פרופסור יגאל ידין? הוא הרי מומחה לשיח־ זורים ולתיקון אתרים". המחומר קזבלן אינו קופא על שמריו. דליה אורן, לי־ משל, ששיחקה בתפקיד שרלוטה, קיבלה לי־ אחרונה את התפקיד הנשי הראשי מידיה של עדי עצמון. לא שעדי לא הצליחה בו, אלא שפשוט ניווקה קצת במיתרי הקול. את תפקיד שרלוטה קיבלה רות ביקה, שי־ היתה פעם, יחד עם וליה, ברביעיית הבנות של נעמי שמר — האחיות שמר. אגב, שניים משחקני קזבלן, יהורם גאון וימרדכי (סופיק) ארנון, יחד עם מנהל ההצגה, דן שמור, התערבו ביניהם על

מיני גרבוניס

השגוען האירופי. האחרון: גרביים בעלות סרט הצמדה בקצה העליון, הנדבק לעור ללא לחץ ומותח את הגרב, על חיטובי רגליך. 4.50 ל"י בלבד.

Merci

הצטרף לרובה השניה של בוגרי עניינים

החודש נפתח קורסי ערב

בגרות

ומוקדמות
(למועד אוקטובר 1967)

פרטים והרשמה: 8-4, 1-8

טכניקו

תליאביב: דרך פתח- תקוה 44 (פינת רח' הרכבת; חתנה מרכיית): תליאביב דרך פתח-תקוה 126 (מול הקריה). חיפה: רחוב בלפור 5 (בנין הועד למען החייל)

פרסום והוצאה לאור